

Do bláta!

2001

aneb

... utečeme větru, dešti...

Do bláta!

27.4 - 29.4.

A je tu další výprava. Doufejme, že proběhne lépe, než minulá.

Co se od poslední událo: pokračovali jsme v překotném šití, čímž jsme dokončili přední bágly pro Marcelu, Lenku a Terku. Udělali jsme další krok k dokončení palub 2001. Všechna provozní kola jsme vybavili novými výstražnými hlavicemi. Marcela si pořídila nová kola podle mého vzoru. Včetně pastorků, což velice nelibě nese Martin. Ale neboj se, Martine, stejně budeme jezdit vpředu! A bohužel se potvrdilo, že můj digitální foťák byl opravdu odcizen.

Tak tolik ke změnám.

*Ted' k tomu, co by se mělo dít: tak předně pojedeme o hodinu později než obvykle. Vede nás k tomu pracovní vytížení a blízkost dnešního nocležistě. Pojedeme do Košátek. Za další, vyjede s námi slovnuté seskupení Thomas Tour v čele se svým náčelníkem **Tomášem** a jeho asi jediným členem **Pavlem**. Z naší tlupy pojedou **Lenka, Marcela, Terka, Martin a Já**. Pokud máte dojem, že ve výčtu chybí Franta, nemýlíte se. Z důvodu nesplacení dlužné částky do mojí pokladničky nebyl připuštěn ke startu.*

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	754	0	0	15

Před pátou jsme tu opravdu všichni a můžeme se vydat na cestu. Je celkem vlaho, ale teplo, což jsou ideální podmínky pro to, abychom navštívili prodejnu modelové železnice ve Vinoři. Jedeme přes Balkán, kolem Pražských služeb do třešňovky,

pak přes Černý most do Satalic a dále odbočkou do Vinoře. Krámek jsme hravě našli a mašinky zde vystavené jsou opravdu krásné.

Co se všechno dělo uvnitř popisovat nebudu. Jen tolik: KRÁSA!

Dívovi se moc líbil model soupravy ICE, k němuž originál jsme viděli na EXPEDICI 2000. Já si vybrala model o něco starší mašinky s komínkem a uhlím. Byl taky hezký.

TRZ

Venku krása skončila. Naši mobilisti začali, jako na každé zastávce, přetěžovat síť svými nesmyslnými zprávami a telefonáty. Už už jsme chtěli odjet, když zazvonil mobil Tomášovi. Pak bylo slyšet jen chrčení a nadávky. Po skončení zvukové prezentace nám Tomáš oznámil, že z nedostatku jiné činnosti se vrací domů, aby

odblokoval vstupní dveře do bytu, které jeho, cituji: „ženská strašná“, konec citátu, nějak zabouchla či co. S tím odjel. Tak jo. Jedeme dál. Kostelec nad Labem, Všetaty, Liblice. Jede se víc než skvěle. Jen pro ilustraci: průměrná rychlost 22,4 km/h. To je fofr, co? Je to nádhera.

Dig.

Celou dobu jsem jela vpředu a když jsem zpomalila, abyční počkala na ostatní, tak šlo samo zrychlilo. Kluci už mají hrrozny řlad a tak jsme jeli do známé hospody v Liblici.

TRZ

*Vjíždíme na hlavní před Liblicí. Jsme všichni, je to paráda. Odbočujeme doleva a řtíme se k oblíbené hospodě. Přistáli jsme na place, který sloužívá jako zahrádka. Zatím, než přijede Lenka, provede Martin průzkum. Lenka sice pořád ještě nedorazila ale Martin už je tu a pronáší velmi nepěkné hlášení: „**Hospoda je plně obsazena. Nejbližší lokál, kde nám uvaří je, vzdálen cca 30 metrů ale je zadán pro svatbu.**“ Zbývá jediný podnik tohoto kraje - restaurace u benzínky v Byšicích. Nejsme z toho vůbec odvázáni. Sice tam vaří docela dobře, ale bývá tam plno a ceny velmi intenzivně připomínají drahotu. Mimo to nám pořád chybí Lenka. Martin se s ní pokusil několikrát spojit pomocí mobilu, ale marně. To jsou celí oni. Mobilisti! Pořád si s tím krámem hrajou a když už je ho opravdu zapotřebí, tak ho mají vypnutý, nebo jim dojde baterie, nebo jsou bez signálu, případně mají vypnuté zvonění! Pavel s Terkou se nabídli, že pojedou ještě kus dál pro případ, kdyby nás Lenka minula a pokračovala na Mělník. Já s Martinem a Marcelou pojedeme do hospody zabrat místa.*

*Netrvalo dlouho a jsme tu. Hospoda je samozřejmě plná! Je 20.50. Martin šel dovnitř a zadal rezervaci pro 6 osob na jednadvacátou hodinu. Servírka začala ochotně vypisovat rezervačku a pak se podívala na hodiny a rázem nevěděla. Martin tím získal první bod v soutěži „**Kdo vyvede obsluhu čehokoliv z rovnováhy**“. Po deváté začínají přítomní opouštět lokál a krátce před čtvrt na deset máme volný stůl. Je situován tak, že vidíme na příjezd od Mělníka. Martin se znovu pokusil o telefonní spojení. Měl kliku, podařilo se. Lenka mu nadiktovala, co vidí, nebo spíš co nevidí, kolem sebe. Je totiž tma. Chvíli jsme štrachali v mapách a hned jak jsme Lenku našli, otočili jsme ji a nasměrovali k benzínce. Za okamžik přijeli Terka a Pavel. Ještě než nám stihli sdělit, že nebyli úspěšní, řekli jsme jim, že už Lenku v podstatě máme. A*

pokud někam neodbočí, je za chvíli tady. Usadili jsme se u stolu, objednali si večeři a Lenka právě přijíždí. No a jsme zase kompletní. To je dobře. Dig.

Jé nazdar, vy už jste tu? No teda vy si tu vysedáváte a já se pachtím 4km někde v polích. Jede se mi dost špatně, dokad jsem viděla kluky před sebou, bylo vše dobré, ale pak se mi ztratili z dohledu. Minula jsem vesnici Byšice, cesta dále vedla kolem samých polí. Po nějakém čase jsem zastavila, v tom zvoní telefon. Byl to Martin. Sděлил mi, že jsou v Byšici. Myslela jsem, že omdlím. Byl pozdní večer, vlahý vítr váł a hlavně tam smrděl hnůj, no tak to je asi tak k mému kufrování. A hlavně začínám mít pocit, že na mém kole není vše, jak má být, nebo že by závada byla někde ve mě? No to se jistě později dozvím. No takže usedám k ostatním k prostřenému stolu a již si objednávám. Vesele si debužírujem a věnujem se konverzaci, samozřejmě v českém jazyce! LNK.

Po ucpání děr v zubech (Digův výrok) si kluci objednávají poháry. Dig s Martinem ovocný a Pavel zmrzlinový. Při čekání na míčanku vzpomínáme na minulou výpravu a hlavně na nehodu které jsme byli účastníky. A konečně přinesli poháry s deštničky. Martin se raduje, že bude mít co vozit na palubě. TRZ.

Na... ne! Pře... jedli jsme se a pomalu jedeme tmou do Košátek. Je teplo, jede se báječně. V jednom okamžiku Martin, který jediný svítil hlavním světlem, zhasnul. V tu chvíli byla tma jako v ... ranci! Všichni ostatní mají puštěnou výstrahu, takže navzájem se vidíme, ale silnice vidět opravdu není. Akce tma trvala přibližně čtyři sekundy. Pak Martin zase fofrem rozsvítil. Musím připustit, že se se světlem jelo poněkud lépe.

A to už jsou Košátky. Vjíždíme na zahradu, přesunujeme se k chatě, upravujeme si to tam tak, abychom přežili, a pak plní dojmy jdeme rovnou spát. Jo, rovnou spát. Jsme totiž nějak uondáni... Dig.

Musím se ještě zmínit o tom, co pronesl Dig. "Dnes spím pod peřinou". Po mém udivení tvrdil, že minule byl skaut, proto nevyužil, co dům nabízel. No jak chce. Takže už vážně dobrou noc. Lnk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Košátky	46,5	796	41,6	18	7-21

Ráno 28.4. sobota

*Zase žvaněj. A to jsou za zdí. Kdo? Přeci Terka s Martinem!
Vstáváme po deváté. Dig.*

Teda úúúž, nééé to myslíte vážně? No dobře. Vylézám ze dveří a hele kluci už se hrabou v kolech. Ti jsou šikovní! Dig mi sděluje, že moje kolo je v naprostém pořádku No asi se nám včera unavilo... V noci jsem nemohla vůbec spát, takže se jak mátoha valím k plně prostřenému stolu. Pěkně jste to připravili a venku na sluníčku, ještě lepší. Je totiž pěkně teplo, jen Dig se snaží přemluvit vítr, aby nefoukal. Jistě je vám jasné, že zcela zbytečně. Pěkně jsme se napapali a už vyhlížíme Tomáše. Nejede a nejede. Po telefonátu zjišťujeme, že za chvíli by měl dorazit. Takže máme sbaleno, uklizeno, přemistujeme se k silnici a dále vyhlížíme. Za nedlouho u nás zastavuje auto a z něj se na nás culí Tomáš. Myslím, že nikdo nechápal. Kluci se vrhli na vyprošťování kola z auta. Šlo to rychle a dobře! Rozloučili jsme se s místními a vyrážíme. LNK.

Vyslápli jsme minikopec a už svištíme dolů. Jeli jsme přes Kropáčovu Vnatici a dál podle trasy. Jede se fakt skvěle. Awi jsem nepostřehla jména vesnic, řetenými jsme prosvištěli. A už jsme v Dobrovicích a na tachometru je uclaj 33 km. Martin navrhl navštívit hospodu Takr Jo. Zasedli jsme Na radnici. A objednali si pivo. Lenka sodovku a všichni něco k jídlu. Když jsem šla za roň, zjistila jsem, že je někde inde než pánský. Šla jsem za vrchním. Ten mi dal klič a plánek kudy se tam dostanu. Příště si vezmu Kompas! Po obědě jsme seděli a povídali si. Dig s Tomem si dávají ještě pivo. oba nás zásobují vzpomínkami na výpravy dávno minulé. Všichni se dobře bavíme a máme dobrou náladu.

Nás, holky, poslali kluci... napřed. Coś tajemného podnikali v oblasti báglů. **To teda bylo tajemno! Podnikali jsme protidešťová opatření.** Dojely jsme jen do nejbližší vesnice a už byli zase s námi. Chytla jsem se Martina s Digem a svištěla s nimi. V Ulbici jsme zajeli ke stánku s občerstvením za účelem uniknutí dešti a čekání na ostatní. Mezitím se opravdu hodně rozpršelo. No nevadí. Dali jsme si nějaké mňamky, Tomáš si koupil čokoládu, kofolu, burty a chleba. Konečně přestalo pršet. Do Lužan už to jsou jen 2 km. Jsme tam coby dup. Zaparkovali jsme kola a byli uvedeni do chalupy. Dig s Tomem chtěli jít navštívit svého kamaráda Vaška. Tom ještě zatopil a šli jsme. Když jsme došli k jeho domu, bylo nám řečeno, že odjízdi pryč a že se za námi stavi večer. Šli jsme do hospody, aby Tom naplnil soudek, který si vzal s sebou. My jsme čekali a upijeli medovinu od Martina dědečka. Spojili jsme se s Michálem, který za námi přijel vlakem do Kovače a odtamtud šel pěšky. Asi 6 km. Protože už byl na cestě, nasměrovali jsme ho k hospodě. Přišel celkem rychle. Když jsme se vrátili na chalupu, zasekli jsme v pokoji a začal opékat burty. V kamnech Pavel si k nim uvařil instantní polívku. Konzumovali jsme opečenec, četli denní tisk a povídali si o všem možném i nemožném. Po večeri jsme začali hrát karty. Hry se zdrželi jen Tom a Lenka.

TRZ

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Lužany	61	881	84,9	19,9	7-21

Ráno 29.4. neděle

Tak vám přeji dobré deštivé ráno. Venku není moc pěkně a tak se vůbec nedívám, že se nikomu nechce nic. Všude kolem se povalují vláčná těla, jen Michal se bleskově obléká a balí si svých pár švestek. Po chvíli se s námi loučí a maže na vlak. Dig se opět jako každé ráno rozčlilil, že už zase Terka s Martinem kecaj. Musím se jich však tentokrát zastat, ty boty litaly docela neoprávněně. Vždyť už nikdo nespal. LNK.

To sice nespal. Ale kdo mě tím kecáním probudil ve třičtvrtě na osm!!!!!!!!!!!!!! Dig.

Ha Marcelka kuchařinka začíná nosit na stůl snídani. To jsem zvědavá co bude dnes dobrého. LNK.

No co by bylo. Bohužel jenom to, co si s sebou vlečeme. Dig.

Po snídani jsme uvedli chůzi do původního stavu, zabrali a vyjeli. Jeli jsme podle trasy na Konecčáunni. Jelo se moc pěkně. Než jsme se nadáli, máme za sebou 30 km.

Jeli jsme podle trasy na Nymburk. Kluci říkají, že by to chtělo hospodu Tak jo. Prošli jsme však tři vesnice, ale hospoda kde by varili je nespokojitelný sen. Takže to vypadá, že oběd bude až v Nymburce. V Netřebicích jsme zastavili u hospody, Objednali jsme si pivo, limonádu a zasekli s místními ke stolu. Ještě jsme si přinesli čokoládinky a pak už jen seděli, papali a povídali si s domorodci.

Pak jsme pokračovali do Nymburka, do hospody. Zasedli jsme v restauraci před náměstím a objednali si vytoužený oběd. Přinesli nám ho za dlouho.

Poté Martin prohlásil, že toho bylo tak málo, že ani neví, co jedl a že kvůli tomu snědl i mrkev. Dig a Marcela s ním souhlasili. Já se přejedla. Martin s Digem si dali napít zbytek Lenciho řízku a Marcela dojedla zeleninu. TRZ.

Odjíždíme. Z Nymburka jedeme přímou cestou do Čelákovic. Pavel projevilo přání jet přes Kersko. Dojeli jsme tedy do Sadské a ostrým obloukem se stočili na severozápad. Zase se jede skvěle.

I Lenka se nás drží, přestože na minulých snímkách vypadala jako tři dny po kremaci.

Je nádherně, svítí slunce, vánek máme v zádech, je to tu po rovině, není si na co stěžovat. V Čelákovících jsme za chvíli. Dále míříme na Zeleneč. Na poslední křižovatce před vjezdem do obce zase začali mobilisti zdržovat. Telefonovali na všechny strany, posílali zprávy a komusi na druhém konci telefonních vln sdělovali, že přijedeme později, než bývá zvykem. Mimo to se chlubí, že máme najeto 102 km za dnešek. Tak a dost! Jedeme. V Zelenči jsme se na jediné křižovatce tvaru „T“ potkali s jízdni soupravou sestávající z tahače Tatra a čtyř vleků. Odbočovala tam, odkud jsme my přijížděli a to v okamžiku, kdy jsme dávali přednost na stopce. Tak tohle vzdávám. Vystoupil jsem a vyvlekl svého železného oblíbence na chodník. I tak mě nárazník Tatry minul o necelý metr. Jakmile odjel poslední vlek, vrátili jsme se na silnici a nízkým letem pokračujeme na Dehtáry, potom do Radonic a Satalic. Tady se loučíme s Pavlem, který bydlí na Černém Mostě a pak kolem rybníků jedeme do třešňovky. S Martinem vyjždím kopec a jakmile přišly holky, pokračujeme kolem Pražských služeb přes Balkán na stadión. A jsme tu. Právě se sešerilo, je těsně před devátou. Palubní vzdálenostoměr ukazuje 121,9 km. Jo! Bylo to krásný! Takže čau příště...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	50	1003	121,9	19,8	9-24

Celková technická data:

Sedm zvítězivších: Martin, Já (Dig), Lenka, Marcela, Terka, Tomáš, Pavel a chvíli Michal

Účast

Oficiálně
přiznaná
kilometráž

249 km

Příště:

„Narozeniny”

Trasa výpravy		
Praha Žižkov	Dobrovice	Vysoké Veselí
Satalice	Semčice	Žlunice
Vinoř	Ledce	Kněžice
Kostelec n. L.	Libáň	Dymokury
Všetaty	Jičíněves	Budiměřice
Byšice	Milíčeves	Nymburk
<u>Košátky</u>	Úlibice	Kersko
Sušno	<u>Lužany</u>	Čelákovice
Chotětov	Konecchlumí	Radonice
Horky n.J.	Stříbrnice	Žižkov

Pohybujete se na začátku 15. stránky zprávy vytvořené 4.12.2008.

© Hell´s Tour+ 2001
„D“ & „L“ & „T“
Neprodejné

A jste na konci 15. stránky díla vzniknuvšího 4.12.2008.